

отиде въ черква да се помоли Богу за да му отлѣкне гдето има скѣрби на сърцето си. Понеже ние колко скѣрби тѣснота и трудъ прѣтѣрпяваме за да придобиемъ, свѣтопитѣ и гвили въща и като ги придобиемъ тоя часъ забравяме всичкитѣ трудове и скѣрби. Ами като не помисляме никакъ за душитѣ си и не се потрудимъ то какъ ли ще наслѣдимъ вѣчниятъ животъ?...

И като отидемъ въ черкова, трѣбва съ страхъ Божий да стоимъ като прѣдъ нѣкой царь, защото като има страхъ и вѣръ, тогава дявола не може да посѣе зло семя въ нашата мисль: ако ли само съ языкъ се молимъ а умѣтъ ни мисли на друга страна, тогава никаква заплата не можемъ прие отъ Бога но съ чисто сърдце да се молимъ Богу за грѣховетѣ си, шо ги стуваме катадневно та дано да се избавимъ всинца отъ вечната мъка и да сме сподобимъ на ония безбройни радости на свѣтлниятъ и вѣселъ Рай съ Христа Бога наедно, емуже слава вовѣки Аминъ.